

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-11204/2024-ERU
Č. j. 11204-3/2024-ERU

V Ostravě dne 17. září 2024

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 23b odst. 2 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele“), v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-11204/2024-ERU s obviněným z přestupku, kterým je

společnost **QUANTUM, a.s.**,
se sídlem Brněnská 122/212, Nouzka, 682 01 Vyškov, IČO: 253 07 762,

ve věci podezření ze spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, rozhodl

t a k t o :

I.

Obviněný z přestupku, společnost QUANTUM, a.s., se sídlem Brněnská 122/212, Nouzka, 682 01 Vyškov, IČO: 253 07 762 (dále jen „účastník řízení“), se uznává vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil tím, že jakožto prodávající dne 16. listopadu 2021 v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve spojení s ust. § 4 odst. 1 věty první téhož zákona užil nekalou obchodní praktiku, když uzavřel se spotřebitelem [REDAKCE] pro jeho odběrné místo EIC [REDAKCE] (dále jen „Spotřebitel“) smlouvu o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE] ze dne 16. listopadu 2021 s produktovou řadou nazvanou „FIX 36“, jejíž název byl zavádějící, neboť podle všeobecných obchodních podmínek platných od 2. října 2021 byl účastník řízení oprávněn jednostranně cenu za dodávky plynu měnit a ta tedy nebyla stanovená pevně (fixně), čímž postupoval v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušil ekonomické chování Spotřebitele.

II.

Podle ust. § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele se účastníkovi řízení za spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ukládá **pokuta ve výši**

15 000 Kč (slovy: patnáct tisíc korun českých),

která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 23424.

Odůvodnění

- Správní řízení je zahajováno na základě výsledků šetření Energetického regulačního úřadu (dále také „Úřad“ či „správní orgán“) obsažených ve spise šetření sp. zn. 01825/2024-ERU, který byl dne 9. září 2024 vložen do správního spisu záznamem č. j. 11204-2/2024-ERU.
- Po prostudování podkladů obsažených ve spise sp. zn. OSR-11204/2024-ERU dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení, a že jsou

dostatečně zjištěny všechny okolnosti daného případu se zjištěním stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti ve smyslu ust. § 3 správního řádu, a proto přistoupil v souladu s ust. § 150 správního řádu a ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky k vydání tohoto příkazu.

- [3] Správnímu orgánu je z úřední činnosti známo, že účastník řízení je držitelem licence č. 240404128 s předmětem podnikání obchod s plynem.
- [4] V rámci šetření bylo zjištěno, že
- Dne 16. listopadu 2021 byla uzavřena smlouva o sdružených službách dodávky plynu č. [REDAKCE] ze dne 16. listopadu 2021 (dále jen „Smlouva o sdružených službách dodávky plynu“) se Spotřebitelem do odběrného místa EIC [REDAKCE] s předpokládaným zahájením dodávek od 10. prosince 2021 s produktovou řadou nazvanou „FIX36“ a to na dobu určitou do dne 31. prosince 2024,
 - Z výpisu informačního systému operátora trhu společnosti OTE, a.s., IČO: 264 63 318, vyplývá, že do odběrného místa Spotřebitele dodával plyn účastník řízení v období od 3. prosince 2021 do 31. ledna 2024,
 - Spotřebitel uvedl v přípisu ze dne 8. ledna 2024, že se domníval, že má s účastníkem řízení sjednanou pevnou fixní cenu, neboť měl sjednaný produkt označený jako „FIX36“, přičemž z vyúčtování zjistil, že mu cena za dodávku plynu byla ke dni 8. ledna 2024 zvednuta celkem pětkrát,
 - Z vyúčtování dodávek plynu č. [REDAKCE] ze dne 11. dubna 2022 vyplývá, že účastník řízení za období od 3. prosince 2021 do 28. února 2022 účtoval Spotřebiteli cenu za dodávku plynu ve výši 949 Kč/MWh a od 1. března 2022 do 5. dubna 2022 cenu ve výši 1 149Kč/MWh,
 - Z vyúčtování dodávek plynu č. [REDAKCE] e dne 17. dubna 2023 vyplývá, že účastník řízení za období od 6. dubna 2022 do 30. dubna 2022 vyúčtoval Spotřebiteli cenu za dodávky plynu ve výši 1 149 Kč/MWh, za období od 1. května 2022 do 31. srpna 2022 cenu ve výši 1 349 Kč/MWh, za období od 1. září 2022 do 31. prosince 2022 cenu ve výši 1 649 Kč/MWh, a za období od 1. ledna 2023 do 5. dubna 2023 cenu ve výši 2 149 Kč/MWh,
 - Z konečného vyúčtování dodávek plynu č. [REDAKCE] ze dne 8. dubna 2024 vyplývá, že účastník řízení za období od 6. dubna 2023 do 31. ledna 2024 účtoval Spotřebiteli cenu za dodávku plynu ve výši 2 149 Kč/MWh,
 - Ve všeobecných obchodních podmínkách platných od 2. října 2021 ze dne 1. září 2021 (dále jen „Všeobecné obchodní podmínky“), je uvedeno v článku 3 bodu 2, že obchodník je oprávněn měnit cenu stanovenou ceníkem. V ceníku produktu FIX 36 pro domácnost platném od 12. října 2021 (dále jen „Ceník FIX36“) je v poznámce pod čarou uvedeno, že cena za odebraný plyn není fixovaná,
 - Účastník řízení ve vyjádření ze dne 17. ledna 2024 uvedl, že se u produktu označeného jako „FIX36“ nejedná o fixovanou cenu, ale název je směřován k době trvání smlouvy. Dále uvedl, že v průběhu cenových skoků zvažil užívání tohoto názvu z důvodu jeho možné chybné interpretace zákazníky a od jeho užívání již upustil.
- [5] Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.
- [6] Podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je obchodní praktika nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejímu působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.

- [7] Podle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.
- [8] Podle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby. Podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.
- [9] Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38 (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky), musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nespĺňuje kritéria žádné ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika napĺňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.
- [10] Závěry výše uvedené judikatury lze tedy obecně shrnout tak, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika napĺňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika napĺňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.
- [11] V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) v době vytýkaného jednání spočívala mimo jiné v poskytování sdružených služeb dodávek plynu. Z uvedeného tedy vyplývá, že účastník řízení vůči zákazníkovi vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele.
- [12] V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že Spotřebitel je nepodnikající fyzická osoba, která nejednala v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Správní orgán tak usuzuje z celkového znění jednotlivých dokumentů, ze kterých vyplývá, že jsou určené pro domácnost zákazníka a nikoli pro podnikání, tato skutečnost zejména vyplývá ze skutečnosti, že ve smlouvě o sdružených službách dodávky plynu není u zákazníka uvedené IČO, ale datum narození. Rovněž z veřejných rejstříků nevyplývá, že by Spotřebitel měl nějaké podnikatelské oprávnění. Zákazník tak napĺňuje definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

- [13] Správní orgán podle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, přistoupil ke zjišťování, zda je obchodní praktika účastníka řízení spočívající v označení produktu názvem „FIX36“, aniž by se jednalo o produkt s pevně (fixně) stanovenou cenou za dodávku plynu, zakázaná podle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele.
- [14] Správní orgán po prostudování nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele dospěl k závěru, že posuzovaná obchodní praktika nesplňuje kritéria žádná ze zakázaných praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, a proto přistoupil k posuzování, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přičemž i v tomto případě dospěl k závěru, že se o takové obchodní praktiky nejedná.
- [15] Správní orgán proto přistoupil k posouzení, zda popsání obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Podle tohoto ustanovení je obchodní praktika nekalá, je-li v rozporu *s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejímu působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě.*
- [16] V daném případě považuje správní orgán za vhodné posoudit hledisko průměrného spotřebitele. Podle judikatury českých soudů (viz například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. května 2007, sp. zn. 32 Odo 229/2006) je průměrným spotřebitelem spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný, s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (jak je vykládáno rovněž Evropským soudním dvorem). Podle názoru správního orgánu je nutné vzít s ohledem na současný vývoj trhu s energiemi v potaz i skutečnost, že spotřebitelé jsou aktuálně, ale i již v posuzovaném období (období, kdy došlo k vytýkanému jednání účastníka řízení) informováni o nejisté situaci na trhu s energiemi a o zvyšování cen energií prakticky denně, což může vést spotřebitele k pocitu nejistoty ohledně dodávek energií a naopak tedy míru jeho pozornosti a opatrnosti narušovat nepřehledným množstvím mnohdy těžko vyhodnotitelných informací.
- [17] Lze obecně shrnout, že průměrný spotřebitel je v daném případě spotřebitel, který elektřinu/plyn (resp. sdružené služby dodávky elektřiny/plynu) využívá ke svým každodenním potřebám, a z toho důvodu je pro něj důležitá kontinuální dodávka této komodity. Ač je trh s energiemi pro běžného spotřebitele (tedy i pro průměrného spotřebitele) komplikovaný a nepřehledný, orientuje se v něm alespoň na základní úrovni, a to i díky médiím, jimiž je upozorňován na nekalé obchodní praktiky některých obchodníků s elektřinou/plynem.
- [18] Správní orgán má za to, že produkt s označením „FIX36“ chápe tzv. průměrný spotřebitel jako záruku neměnnosti ceny, která bude po dobu 36 měsíců stanovená pevně, a tím pádem nemůže očekávat, že bude docházet k jejím změnám a že se název má vztahovat k době dodávek plynu, a nikoliv k ceně.
- [19] Správní orgán dále uvádí, že z vyjádření účastníka řízení ze dne 17. ledna 2024 vyplývá, že název „FIX36“ nebyl nesrozumitelný pouze pro Spotřebitele, ale že se používání předmětného názvu účastníkovi řízení neosvědčilo z důvodů chybných interpretací, a tak zvážil jeho užívání a v současné době jej nepoužívá.
- [20] Správní orgán shrnuje, že podle názvu produktu „FIX36“ mohl Spotřebitel očekávat, že se jedná o cenu pevně (fixně) stanovenou po celou dobu trvání závazku. V obchodních podmínkách a v příslušném ceníku je uvedeno, že cena může být měněna, ale jedná se o ustanovení, která nejsou uvedena přímo ve smlouvě jako název produktu, kterého si Spotřebitel všiml okamžitě a na základě kterého se rozhodl uzavřít s účastníkem řízení předmětnou smlouvu. Název produktu „FIX36“ je tedy podle správního orgánu matoucí a Spotřebitel neměl možnost ze Smlouvy o sdružených službách

dodávky plynu ani z Všeobecných obchodních podmínek vyčíst, že název produktu „FIX36“ se vztahuje k době trvání závazku.

- [21] Správní orgán má za to, že výše uvedené jednání účastníka řízení je v rozporu s požadavky odborné péče, kdy touto se podle ust. § 2 odst. 1 písm. p) zákona o ochraně spotřebitele rozumí úroveň zvláštních dovedností a péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti.
- [22] Správní orgán obchodní praktiku shledal v rozporu s požadavky odborné péče, kterou lze od podnikatele ve vztahu ke spotřebiteli rozumně očekávat a která odpovídá poctivým obchodním praktikám nebo obecným zásadám dobré víry v oblasti jeho činnosti, neboť účastník řízení nazval předmětný produkt „FIX36“, z čehož se dalo usuzovat, že se jedná o produkt s pevně stanovenou výší ceny po celou dobu závazku a až po přečtení Všeobecných obchodních podmínek a z poznámky pod čarou v příslušném ceníku se dalo zjistit, že se nejedná o cenu pevně stanovenou (fixovanou). Dále ze Smlouvy o sdružených službách dodávky plynu ani ze Všeobecných obchodních podmínek a ani z příslušného ceníku nešlo zjistit, že příslušný produkt je nazván „FIX36“ na základě jeho doby trvání.
- [23] K samotné nekalosti obchodní praktiky postačí pouhá způsobilost podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, přičemž je již nerozhodné, zda bylo chování spotřebitele skutečně ovlivněno. Není tak důležitý výsledek, ale podstata samotné praktiky a její vliv na spotřebitele.
- [24] Správní orgán má za to, že vytýkané jednání účastníka řízení ovlivnilo chování Spotřebitele ve vztahu k dané službě a zároveň toto chování podstatně narušilo, a to tak že Spotřebitel byl na základě zavádějícího názvu produktu přesvědčen, že se jedná o závazek s pevně stanovenou cenou, a proto jej s účastníkem řízení uzavřel. Rovněž v době trvání závazku byl přesvědčen, že má pevně stanovenou cenu, a že se ho zvyšování ceny a změny ceníku netýkají, díky čemuž s účastníkem řízení zůstával ve smluvním vztahu.
- [25] Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení, jakožto prodávající užil vůči zákazníkovi nekalou obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 1 věty první zákona o ochraně spotřebitele, čímž porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele.
- [26] Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že jednáním účastníka řízení byla naplněna formální stránka přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.
- [27] V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivost přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), resp. z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky.
- [28] Z hlediska materiální stránky přestupku je třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.
- [29] V daném případě konkrétní společenská škodlivost spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv Spotřebitele, neboť účastník řízení použil zavádějící název produktu „FIX36“, ze kterého se dalo usuzovat, že se jedná o produkt s pevně stanovenou cenou dodávek plynu. Kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Nekalé obchodní praktiky totiž významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže.

- [30] S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení vůči Spotřebiteli dosahuje vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušené povinnosti, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že je naplněna také materiální stránka přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.
- [31] Správní orgán se v rámci správního řízení dále zabýval otázkou možných liberačních důvodů, tedy důvodů zbavujících účastníka řízení odpovědnosti za spáchání přestupku ve smyslu ust. § 21 zákona o odpovědnosti za přestupky, tedy zda účastník řízení za přestupky neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.
- [32] Z podkladů předložených správnímu orgánu nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, jež by umožnila liberaci účastníka řízení.
- [33] Správní orgán dále podotýká, že v případě účastníka řízení je dána odpovědnost objektivní bez ohledu na zavinění, tedy odpovědnost za výsledek, přičemž účastník řízení neprokázal, že by byly dány důvody pro zproštění odpovědnosti za přestupek.
- [34] Lze tak uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání přestupku podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele, kterého se dopustil porušením ust. § 4 odst. 4 téhož zákona. Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu.
- [35] Podle ust. § 24 odst. 17 písm. e) zákona o ochraně spotřebitele lze za přestupek podle ust. § 24 odst. 1 písm. a) téhož zákona uložit pokutu do 5 000 000 Kč.
- [36] Při ukládání výše pokuty přihlédl správní orgán k tomu, že účastník řízení od užívání zavádějícího názvu již upustil.
- [37] Při stanovení výše pokuty je nutno také zohledňovat jako okolnost zvyšující pokutu opakovanost porušování zákona ze strany účastníka řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů nebo celkové nedisciplinovanosti při jejich dodržování v celém jejich spektru. V daném případě je třeba zohlednit, že bylo ve vztahu k účastníkovi řízení v minulosti v rámci řízení o přestupku pravomocně rozhodnuto příkazem č. j. 05365-3/2021-ERU ze dne 24. června 2021, za který byla účastníku řízení uložena pokuta ve výši 5 000 Kč za spáchání pokračujícího přestupku podle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele.
- [38] Správní orgán se při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem. Správní orgán vycházel z veřejně přístupných informací v rámci obchodního rejstříku, a to konkrétně z výkazu zisku a ztrát ke dni 31. března 2023 z něhož vyplývá, že účastník řízení dosáhl provozního výsledku hospodaření ve výši [REDACTED] Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDACTED] Kč.
- [39] Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Vzhledem k tomu, že účastníku řízení byla uložena pokuta u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

Mgr. Andrea Chutná
oprávněná úřední osoba
Oddělení sankčních řízení

Obdrží: společnost QUANTUM, a.s.